

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Nováka a přísedících Mgr. M. Beneše a Ilony Uhrové Morvaiové v hlavním líčení konaném dne 6. 9. 2013 rozhodl

t a k t o :

Obžalovaný

M. K.,

nar. xxx ve xxx, hlášený na MÚ xxx, bezdomovec, svobodný, bez pracovního poměru, t. č. VV xxx,

je vinen, že

dne 11. 11. 2012 v době kolem 20.20 hodin v xxx xxx, poté co si připravil nůž a pepřový sprej a několik desítek minut připravoval plán útoku a sbíral psychické síly, tak nejprve u vchodových dveří do domu zazvonil na domovní zvonek k bytu svého dědy, poškozeného J. Ch., nar. xxx, a když za ním poškozený sjel výtahem do přízemí v domnění, že mu jde, jak mu dne xxx 11. 2012 napsal v SMS zprávě, vrátit nedávno půjčené peníze ve výši 1.500,-Kč a nese mu také 4.000,-Kč pro svoji matku, poškozeného po předchozím uvážení a v úmyslu usmrtit v chodbě domu před výtahem beze slova napadl, kdy mu nejprve nastříkal do obličeje pepřový sprej a poté jej opakovaně bodl kuchyňským nožem, a to v úmyslu získat pro sebe majetkový prospěch, neboť se domníval, že poškozený má v bytě větší finanční obnos a také proto, aby poškozenému nemusel vrátet zapůjčené peníze, svým jednáním způsobil poškozenému krom povrchní řezné rány na pravém ušním boltci také

- bodnou ránu v oblasti hrudníku s bodným kanálem v délce 10-12 cm pronikajícím přes chrupavku 3. žebra do hrudní dutiny a procházející osrdečníkem, zadní stěnou srdečnice a končící v měkkých tkáních zadního mezihrudí,

- bodnou ránu hrudníku s bodným kanálem délky 1,9 cm končícím ve svalovině hrudní stěny,
- bodnou ránu na přechodu přední a vnitřní plochy levé paže s bodným kanálem probíhajícím vzhůru přes jamku pažní a v místě 2. mezižebří až ke stěně hrudní,
- bodnou ránu levého boku pronikající do podkoží,
- bodnořeznou ránu pravého boku s bodným kanálem délky 15-20 cm procházejícím 12.mezižebřím do pravé dutiny hrudní a pravé brániční klenby a dále do pravého laloku jater a pravé ledviny, přičemž u této bodné rány pravděpodobně nejméně dvakrát povytáhl čepel nože, pootočil ji a poté ji opakovaně zabodl v celkové délce bodného kanálu,

přičemž poškozený J. Ch. na následky selhání srdce při srdeční tamponádě, která nastala v důsledku průvodu srdečnice na místě zemřel, následně poškozeného odtáhl do sklepa označeného jako "Xxx", kde mu odcizil klíče od bytu a stáhl mu kalhoty, kterými utřel krevní stopy před výtahem, poté vyšel do xxx patra, kde si odcizenými klíči odemkl byt xxx a po předchozím uvážení, v úmyslu usmrtit a získat pro sebe majetkový prospěch v podobě finanční hotovosti, o níž se domníval, že je v bytě uložená, a také v úmyslu zakrýt své předchozí jednání vůči poškozenému J. Ch., neboť věděla o tom, že poškozený odešel na schůzku právě s ním, nejprve nožem, neboť pepřový sprej, který si přinesl, upustil, napadl družku svého dědy, poškozenou N. P., nar. xxx, o níž věděl, že se v bytě nachází, a když se poškozené podařilo vyrazit obviněnému nůž z ruky, pokračoval v útoku vůči ní střepem ze zrcadla, které se při vzájemné potyčce s poškozenou v bytě rozbilo, kdy poškozené N. P. svým jednáním způsobil dvě bodné rány na přední straně levého ramene zasahující do podkoží, bodnou ránu dolní levé poloviny hrudníku pronikající do dutiny břišní bez poranění nitrobřišních orgánů, bodnou ránu levého stehna s bodným kanálem délky 4 cm, dvě bodné rány pravého předloktí zasahující do podkoží, drobné rány na prstech pravé ruky, ránu dolního rtu, krevní výron na břicho nad pupkem, poté ji začal rdousit tak, že tlačil rukama na ústa, přičemž svého jednání vůči poškozené zanechal až v okamžiku, kdy na obviněného zakřičel podnájemník poškozený O. K., nar. xxx, v tomto okamžiku se obviněný obrátil od poškozené a s napřaženou rukou, v níž držel blíže neurčený ostrý předmět, pravděpodobně střep z rozbitého zrcadla, postupoval vůči poškozenému O. K., který na obviněného střílel ze vzduchové pistole a přitom před obviněným ustupoval, až se mu podařilo před obviněným utéci na chodbu domu a dále do nižšího poschodí, kam jej obviněný pronásledoval až do doby, než poškozený utekl do spojovací chodby k druhému domu, poté sám po schodišti domu utekl, přičemž poškozené N. P. musela být poskytnuta okamžitá lékařská péče s následnou hospitalizací v Ústřední vojenské nemocnici v Praze, když poškozené byla způsobena těžká újma na zdraví spočívající ve vyvinutí posttraumatické stresové poruchy,

tedy: dílem jiného úmyslně usmrtit po předchozím uvážení, čin spáchal na dvou osobách, trýznivým způsobem, v úmyslu získat pro sebe majetkový prospěch, dílem se dopustil se jednání v úmyslu trestný čin spáchat, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu jiného úmyslně usmrtit po předchozím uvážení, a čin spáchat na dvou osobách, trýznivým způsobem, v úmyslu získat pro sebe majetkový prospěch, avšak k dokonání trestného činu nedošlo.

čímž spáchal

zvláště závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. a), písm. i), písm. j) trestního zákoníku dílem dokonáný, dílem ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku.

a za to se odsuzuje

podle § 140 odst. 3 trestního zákoníku, za užití § 54 odst. 1, odst. 2, odst. 3 písm. a), písm. b) trestního zákoníku, k výjimečnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v délce **26 (dvacetišesti) let**.

Podle § 56 odst. 1 písm. d) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznic se **zvýšenou ostrahou**.

Podle § 70 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku se ukládá trest propadnutí věci – pepřového spreje žluté barvy a kuchyňského nože s černou stěrkou délky 12,5 cm, ostřím délky 16,2 cm a šířky 3 cm.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obž. M. K. povinen zaplatit poškozeným:

N. P., nar. xxx, bytem xxx, jako náhradu nemajetkové újmy částku 240.000,- Kč a částku 126.960,- Kč bolestného, celkem 366.960,- Kč,

J. P., nar. xxx, bytem xxx, jako náhradu nemajetkové újmy částku 240.000,- Kč,

Oborová zdravotní pojišťovna zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví, Roškotova 225/1, 140 21 Praha 4, č.j. R 327/13, náhradu škody ve výši 45.466,-Kč.

ODŮVODNĚNÍ

Po provedeném dokazování v hlavním líčení soud na základě výpovědi svědků N. P., O. K., Z. Ch., J. P., R. B., Ch. D., A. Ch., E. K., J. K., T. K., M. K., M. K., E. K., K. M., T. N., N. S., D. Š., V.V., M. V., J. V., J. V., M. V., na základě znaleckých posudků a listinných důkazů a s přihlédnutím k výpovědím obžalovaného zjistil a vzal za prokázané:

Obžalovaný M. K., pro kterého se stalo neúnosným zdržovat se v xxx, se v létě 2012 přemístil do Prahy a žil zde bezdomoveckým způsobem života. Aby získal větší množství peněz, rozhodl se zavraždit svého dědečka J. Ch. a jeho přítelkyni N. P., kteří bydleli společně v bytě v xxx. Po delší dobu trvajícím rozvažování a plánování, jak naloží se získanými penězi přistoupil k realizaci svého plánu dne 11. 11. 2012. V době kolem 20.20 hodin, poté co si připravil pepřový sprej a kuchyňský nůž, jehož ostří bylo dlouhé 16,2 cm a v napojení na stěrku široké 3 cm, a několik desítek minut upřesňoval plán útoku a sbíral psychické síly, zazvonil nejprve u vchodových dveří do domu na domovní zvonek k bytu svého dědy, poškozeného J. Ch., nar. xxx a vylákal ho do přízemí domu. Poškozený za ním sjel výtahem v domnění, že mu vnuk jde, jak mu dne xxx 11. 2012 napsal v SMS zprávě, vrátit nedávno půjčené peníze ve výši 1.500,-Kč a nese mu také 4.000,-Kč pro svoji matku. Poté, co poškozený J. Ch. vystoupil z výtahu, obžalovaný M. K. ho bez varování napadl tak, že mu nastříkal do obličeje pepřový sprej, čímž eliminoval možnost obrany poškozeného, a poté jej opakovaně bodl kuchyňským nožem. Činu se dopustil v představě, že poškozený má ve svém bytě větší množství peněz. Současně by se tím zbavil nutnosti vrátit dědovi zapůjčené peníze. Kromě povrchní řezné rány na pravém ušním boltci způsobil poškozenému také bodnou ránu v oblasti hrudníku s bodným kanálem v délce 10-12 cm pronikajícím přes chrupavku 3. žebra

do hrudní dutiny a procházející osrdečníkem, zadní stěnou srdečnice a končící v měkkých tkáních zadního mezihrudí, bodnou ránu hrudníku s bodným kanálem délky 1,9 cm končícím ve svalovině hrudní stěny, bodnou ránu na přechodu přední a vnitřní plochy levé paže s bodným kanálem probíhajícím vzhůru přes jamku pažní a v místě 2. mezižebří až ke stěně hrudní, bodnou ránu levého boku pronikající do podkoží, bodnořeznou ránu pravého boku s bodným kanálem délky 15-20 cm procházejícím 12.mezižebřím do pravé dutiny hrudní a pravé brániční klenby a dále do pravého laloku jater a pravé ledviny, přičemž u této bodné rány pravděpodobně nejméně dvakrát povytáhl čepel nože, pootočil ji a poté ji opakovaně zabodl v celkové délce bodného kanálu. Když poškozený J. Ch. na následky selhání srdce při srdeční tamponádě, která nastala v důsledku průvodu srdečnice na místě zemřel, odtáhl jej do sklepa označeného jako "Xxx", kde mu odcizil klíče od bytu a stáhl mu kalhoty, kterými utřel krevní stopy před výtahem. Poté vyšel do xxx patra, kde si odcizenými klíči odemkl byt xxx, a zde, po předchozím uvážení, v úmyslu ji usmrtit, napadl družku pošk. J. Ch. paní N. P., o níž věděl, že se v bytě nachází. Učinil tak v úmyslu jednak získat pro sebe majetkový prospěch v podobě finanční hotovosti, která měla být v bytě podle jeho představ uložena, ale současně též v úmyslu zakrýt své předchozí jednání vůči poškozenému J. Ch., nebo N. P. věděla, že poškozený J. Ch. odešel na schůzku právě s ním. Zaútočil na ni nejprve nožem, neboť pepřový sprej, který si přinesl, upustil, a když se poškozené podařilo vyrazit mu nůž z ruky, pokračoval v útoku vůči ní střepem ze zrcadla, které se při vzájemné potyčce s poškozenou v bytě rozbilo. Poškozené N. P. svým jednáním způsobil dvě bodné rány na přední straně levého ramene zasahující do podkoží, bodnou ránu dolní levé poloviny hrudníku pronikající do dutiny břišní bez poranění nitrobřišních orgánů, bodnou ránu levého stehna s bodným kanálem délky 4 cm, dvě bodné rány pravého předloktí zasahující do podkoží, drobné rány na prstech pravé ruky, ránu dolního rtu, krevní výron na břicho nad pupkem. Poté se ji pokoušel oběma rukama usmrtit a tohoto jednání vůči poškozené zanechal až v okamžiku, kdy na něj zakřičel O. K., nar. xxx, který byl podnájemníkem v bytě poškozených. Obžalovaný se obrátil od poškozené P. a s napřaženou rukou, v níž držel blíže neurčený ostrý předmět, pravděpodobně střep z rozbitého zrcadla, postupoval vůči poškozenému O. K., který na něj střelil ze vzduchové pistole a přitom před ním ustupoval, až se mu podařilo utéci na chodbu domu a dále do nižšího poschodí a do spojovací chodby k vedlejšímu domu, čehož obžalovaný M. K. využil a po schodišti domu utekl. U poškozené N. P., které musela být poskytnuta okamžitá lékařská péče s následnou hospitalizací v Ústřední vojenské nemocnici v Praze, se vyvinula posttraumatická stresová porucha představující těžkou újmu újma na zdraví.

Podle zjištění MUDr. N. T., zaneseného v listě o prohlídce zemřelého, smrt J. Ch. nastala dne 11. 11. 2012 okolo 20,00 hodin v důsledku vraždy.

Obžalovaný **M. K.** se k popsanému skutku doznal jak ve své výpovědi dne 20. listopadu 2012, tak v následujících výpovědích dne 9. ledna 2013 a 19. dubna 2013. Popsal, jak svého dědu vylákal pod záminkou, že mu chce vrátit půjčený finanční obnos 1.500,- Kč a taky, že chce poslat své mámě 4.000,- Kč. Hodinu až hodinu a půl čekal mezi patry, pak zazvonil na dědův domovní zvonek a když děda sjel do přízemí výtahem, nastříkal na něj pepřový sprej a zaútočil na něj nožem. Kolikrát dědu bodnul si nepamatuje, mohlo to být 3-5 krát na pravou stranu hrudníku asi do oblasti jater. Děda křičel o pomoc. Byl překvapen, že asi po druhé ráně děda upadl. Odtáhl ho do sušárny, kde mu svlékl tepláky a utřel s nimi krev. Z dědovy bundy vyndal klíče a odešel pěšky do desátého patra. Zde si odemkl dvoje dveře, pozdravil a když přišla družka dědy, tak se mu zamotaly ruce a upustil sprej. Když do něj dědova družka strčila, tak mu vypadl i nůž. Vzal si střep a zaútočil na ní. Ona se bránila, křičela o pomoc. Není si vědom, že by ji bodnul, ale určitě ji pořezal. Mohl ji říznout tak 3-4x. Chtěl se dostat

k penězům, o nichž věděl, kde je schovávají. Potom k nim přiběhl podnájemník, a mířil na něho pistolí a křičel, ať odhodí střep nebo jinak že ho zastřelí. Zda byla pistole pravá, neví. Vstal a šel na chodbu, podnájemník před ním utíkal taky na chodbu a bouchal na sousedy. Asi šestkrát na něho vystřelil a trefil ho do krku, do ramene a do čela. On potom seběhl do přízemí, vzal si batoh a bundu, které odložil před útokem a utekl do polí. Byl rozhodnut spáchat sebevraždu skokem pod auto, což se pokusil následujícího dne realizovat.

V hlavním líčení obž. M. K. uvedl, že v 15-16 letech začal dělat problémy co se týče finančních škod v rodině. Taťka za něj platil různé pohledávky i dluhy. Za situaci, do které se dostal, si může sám. Chtěl se vyrovnat do jiných rodin, do party zbohatlíků, kupoval si drahé oblečení. Nikdy řádně nepracoval. Potvrdil, že poškozenému J. Ch. již před pěti lety, když byl u něj na brigádě, odcizil kreditní kartu a nějakou hotovost, kterou měl schovanou v bytě. Žil v domnění, že tam děda stále hotovost a platební karty má. Počítal, že tam děda může mít milion až milion a půl z prodeje domu. Předpokládal, že si zařídí nájem v Praze v Karlíně. Napsal si seznam, do čeho by peníze investoval. Bylo by to do pronájmu, do oblečení a v seznamu vedl i přehled lidí, kterým by vrátil nějakou danou částku.

Potvrdil, že se dostal do kontaktu s T. K., který mu nabídnul pomoc. Byl 3-4 dny u něj na ubytovně, potom mu odcizil počítač, který posléze prodal v zastavárně. K. mu dal nějaký svůj starší mobil i s novým telefonním číslem. Nabídl mu práci v Albertu, ale to on odmítl, protože byl hygienicky zanedbaný.

Neuvažoval, že by začal někdy pracovat, když mu taťka zařídil brigádu v OBI v Kolíně, vydržel tam dva dny. O tom, co bude dělat, až vyčerpá částku získanou u dědy, nepřemýšlel. Když zvonil na zvonek a dědeček mu odpovídal vycítil, že by mohl být sám doma. Když tam zvonil dva dny předtím, než se stala ta tragédie, a dědeček mu dal 1.500,- Kč, tak mu odpovídala paní P.. Když mu nyní odpovídal děda měl pocit, že by tam p. P. nemusela být. Viděl u domu zaparkované jenom dědovo auto, její neviděl. Když vstoupil do bytu a spatřil ji, byl v rozpacích. Neví, proč si nesl pepřový sprej a nůž. Vyndal je, protože předpokládal, že by ho mohl v bytě někdo překvapit. Paní P. slušně pozdravil, ona odpověděla, vstala z křesla, šla ke dveřím, a on, jak byl ve zmatku, na ni zaútočil. Při potyčce mu vytrhla ten nůž z ruky a taky ten pepřový sprej. Zaútočil na ni, protože věděla, že dědeček šel na schůzku s ním. Nepamatuje si, že by paní P. škrtil, ale dlaň měl na jejích ústech. Jak křičela, kousla ho do prstu. Pamatuje si, že v tom bytě měl ještě v ruce nějaký střep od rozbitého zrcadla. Pan K. bouchal na nějakého souseda, pak utíkal po schodišti dolů, on utíkal za ním, přičemž ten střep již v ruce neměl. Kontaktoval dědečka proto, že již nechtěl zatěžovat taťku, který za něj v minulosti platil nějaké pohledávky. Nepomýšlel na to někoho přepadnout, i když pepřový sprej i nůž měl nějakou dobu u sebe. Sbíral a vracel lahve od piva, nebo se na Václavském náměstí domluvil se stánkařem, kterému tam zametal, a dostal za to bagetu nebo klobásu. Když se dostal do větší tísně, tak mu párkrát prošlo v OD na Chodově v Albertu, že tam odcizil nějaké potraviny.

Poté, co se rozhodl zaútočit na dědu, byl si párkrát obhlédnout jeho bydliště. Byl jak před domem, tak párkrát se dostal do vchodu do domu, takže ho na schodech mezi xxx. a xxx patrem, kde dědeček bydlel, mohli vidět sousedé. Někdy tam byl dvě tři hodiny, někdy méně. Když třeba zahlídl právě dědu s paní P., tak neměl odvahu zazvonit a říci mu, v jakém je stavu. To ještě nebyl v takovém rozpoložení, že by měl v plánu zaútočit. Že by byt jen vykradl nepřicházelo v úvahu, protože věděl, že tam je rodina v podnájmu. Vídal paní P. navečer, v době odpovídající té, kdy došlo k přepadení, doma. Ví, že když zaútočil na paní

P., pejsek sousedů štěkal, ale vůbec se nad tím nezamýšlel, neřešil, že by se tam mohla objevit sousekka nebo sousek.

Děda byl v rodině jediný u koho předpokládal, že by mohly být peníze. Myslel, že peníze a kreditní karty dědy a paní P. budou pod poličkou v ložním prostoru ve skříni, tam, odkud již v minulosti peníze odcizil. PIN měl děda zapsaný v zápisníčku, který nechával na stole. Při dědově přepadení neproběhl žádný slovní kontakt. Děda, když byl na zemi, vykřiknul nějaké slovo, ale potom už nejevil příznaky života. Vybavuje si, jak mu nastříkal sprej do obličeje a jak ho jednou bodnul, asi do hrudníku a potom jak se děda skácel, tak ho ještě asi dvakrát nebo třikrát ho udeřil tím nožem, ale nemyslí si, že by to bylo trýznivým způsobem, že by zaútočil brutálně. On sám nekrvácel, ale měl krevní stopy dědovy na oblečení.

Nahoru pak nejel výtahem, ale šel po schodech do xxx patra.

Pan K. na něj vystřelil několik výstřelů, zásah dostal do ramene a do čela, ano, krvácel, měl také řeznou ránu na dlani, což bylo určitě způsobeno od toho střepu z rozbitého zrcadla.

Pokud jde o seznam věcí, které chtěl pořídit, vyhotovil ho někdy během dvou tří dnů. Seznam je napsaný na jídelním lístku KFC. Sepsaný byl asi čtyři až pět dní předtím, než se stala ta tragédie. Pokud jdou v seznamu položky a nich číslice v kroužku, jde řádově o tisícikoruny. Pokud je na seznamu uvedeno „xxx?“, nevěděl, kolik peněz může takto získat. Proto ten otazník.

Ve vazbě jej navštěvuje otec. Napsal asi před půl rokem dva omluvné dopisy mamce, jeden mu byl doručen zpátky a druhého neví, zda došel.

Než se to stalo, měl přítelkyni T. N.. Viděli se v červenci, srpnu, pak dlouho ne. Párkrát za ním přijela do Prahy, dala mu nějakou finanční hotovost a pak jenom udržovali kontakt přes sociální sítě a mobilem. T. má narozeniny 12. listopadu. Dostal od ní vzkaz k svátku, který ho motivoval, že její narozeniny následně hrály taky nějakou roli. Chtěl jí dopřát nějaký dárek k narozeninám. Ne nic drahého, spíš nějakého plyšáka. K upřesnění dotazu, co znamená číslice 30 v kroužku u jména T. a u toho napsané Gant sestava, sako, košile, džíny (boty), Adidas souprava, uvedl, že chtěl T. dopřát oblečení od Gantu v uvedené hodnotě.

Bezdomoveckým způsobem života před útokem z 11. 11. 2012 žil bezmála tři měsíce. Ze začátku neměl hlad, později ano. Psychicky byl na konci října na dně. Vážil 63kg, nyní ve vazbě přibral 10 kg. Netrpěl žádnými halucinacemi nebo bludnými představami. Měl představu, že v bytě dědy bude milion až milion a půl korun. Kdyby měl jistotu, že se tam nachází xxx Kč nebo xxx Kč, tak by nezaútočil. Myšlenka na sebevraždu ho napadla až po té tragédii, kdy si uvědomoval, co se stalo.

Obžalovaný M. K. potvrdil, že ve spise založený kuchyňský nůž a pepřový sprej jsou těmi předměty, které při útoku proti dědovi a jeho přítelkyni dne 11. 11. 2012 použil.

Obžalovaného M. K. usvědčují především přímí svědci jeho jednání, poškození N. P. a O. K.

N. P. vypověděla, že poškozený pan J. Ch. měl dobrý vztah s dcerami J. a Z. a pravidelně je společně navštěvovali. K vnukovi J. K. měl vztah jako k vlastnímu synovi. Staral se o něj, pomáhal mu finančně, dával mu práci. O M. se nezajímal, protože s ním nebyli ve styku.

Jednou byl u nich před třemi nebo čtyřmi lety na návštěvě, pan Ch. ho chtěl poznat a pomoci mu, a on mu na oplátku ukradl platební kartu a hotovost a způsobil mu tak škodu ve výši asi 60.000,- Kč. Otec M. pan E. K. tuto škodu nahradil částečně z M. stavebního spoření. V pátek nebo ve čtvrtek před tou událostí zazvonil M. dole, že chce mluvit s dědou, něco mu vysvětlit, a že potřebuje 200,- Kč na cestu do Xxx. Zlobila se na pana Ch., protože okamžitě vzal peníze a šel dolů s tím, že když vnukovi může pomoci, tak mu pomůže. Vrátil se otřesený, zdrcený a plakal, že M. vypadal strašně a že se s ním vůbec nebavil. Peníze mu dal a asi mu řekl, že už ho nechce vidět. Pak dostal odpoledne další SMS a byl rozčilený - byla tam žádost o další peníze. Napsali M. dlouhou SMS, že už ho nechtějí vidět. Psal, že se zastaví v sobotu odpoledne nebo večer, ale nepřišel. V sobotu napsal, že vypůjčené peníze chce vrátit. Mamince že posílá 3.000,- Kč, že je bude potřebovat. V neděli ve 20,00 hodin zazvonil domácí telefon, pan Ch. šel dolů. Ona nechala otevřené dveře do chodbičky, dveře do bytu byly zavřené. Pan Ch. se dlouho nevracel. Bylo to divné, protože minule se vrátil rychle a říkal, že se s M. už nebude bavit. Najednou ve dveřích bytu uviděla M. a vykřikla: „M., kde je J.“ Měl divné oči a obličej, šla k němu, on měl v ruce nůž a vrhl se na ni. Spadlo zrcadlo a rozbilo se na střepey. M. ji srazil na zem a mlčky začal do ní bodat. Marně ho prosila, ať to nedělá, volala o pomoc, aby ji uslyšel O.. Nějak mu dokázala nůž vyrazit nebo vytrhnout, a on vzal střepey zrcadla a začal ji řezat těmi střepey. Křičela o pomoc, on přestal s řezáním, přiložil jí ruce na ústa, pak jí sjel rukama na krk a rdousil ji. Objevil se ve dveřích O. s pistolí a něco vykřikl. M. se pak začal bránit nebo utíkat. O. přivolal pomoc, za chvíli pak tam byla policie. Řekla jim, že pan Ch. je dole ve sklepě a tím to skončilo.

M. kradl poprvé v rodině, když mu bylo deset nebo dvanáct let. Ukradl peníze babičce v Xxx.

Po tomto útoku nemůže spát, nikam nevychází, má úzkost, trpí nespavostí. Bere psychofarmaka. Neměla sama možnost útok nijak odvrátit, loučila se s životem. Chtěl ji zabít. Když M. strčil do bytu hlavu, nic neříkal, nepozdravil.

Poškozená N. P. v hlavním líčení potvrdila všechny skutečnosti, které uváděla při výslechu na Policii, soudu navíc předložila fotografie poranění, pořízené krátce po návratu z nemocnice. Uvedla, že se poškozený pan Ch. snažil vnukovi M. pomoci, v minulosti ho zaměstnal, ale když mu za to dal odměnu, obžalovaný vypožoroval, odkud peníze bral a ostatní peníze mu ukradl a vzal mu též platební kartu, z níž v následujících dnech vybíral peníze. Celkem tak odcizil asi 50.000,- až 60.000,- Kč. Nyní již žádnou hotovost doma neměli. Obž. M. K. ale mohl mít dojem, že nějaké peníze doma mají. V průběhu napadení neřekl obžalovaný ani slovo, na její prosby nijak nereagoval. Nejprve ji napadl dvěma ranami nožem do ramene a do hrudníku, ostatní rány jí zasadil střepem. V nemocnici měli podezření na vnitřní poranění, otevřeli ji, poté ránu zašili, avšak v jizvě se jí nyní udělala obrovská kýla a 1. 11. 2013 je objednaná na její operaci. Čeká ji další operace, další bolest, další trápení. Svědkyně opětovně popsala psychické problémy, které jí v důsledku napadení pronásledovaly a dosud přetrvávají.

Obžalovaný se jí nijak do dnešního dne neomluvil a ona o omluvu nestojí, neboť obžalovaný to tak vnitřně necítí. Je zjevně citově plochý, necítí soucit, neví, co to je. Myslí si, že je úplně chladnokrevný, že až jednou vyjde z vězení, bude dělat to samé. Do doby, než k napadení došlo, se necítila být obžalovaným ohrožena. Byl vždycky slušný, hezky mluvil, hezké SMSky dokázal psát. Ani pan Ch. necítil nějaké fyzické obavy.

Svědčce dále popsala, že jí při napadení obž. K. tlačil rukama na ústa, pak začal sjíždět na krk, ale v té chvíli zasáhl soused O. K., takže ke škrcení nedošlo.

Pana Ch. znala od doby, kdy M. bylo 12 let, už tehdy se u jeho babičky ztratily nějaké peníze, pak tam byla prababička, které vyměnil platné tisícikoruny za falešné.

Fotografie, které soudu předložila, dokumentují, jak těžce bojovala o život, že to byl boj krutý a že díky fyzické kondici, kterou měla v té době, se bránila a po jistou dobu ubránila, až ji zachránil pan K.. Kdyby on v poslední chvíli nepřiběhl, tak obžalovaný K. svůj čin dokončil.

Dcera poškozené, paní E. K. potvrdila, že stavy úzkosti u maminky přetrvávají, má třes rukou, nechutí k jídlu, zhubla asi o 6 kilogramu, necítí se jistá při cestování, doufá, že se jí bude dařit lépe, až zaberou léky. S J. prožívali hezké chvíle, těšili se na společné stáří.

V hlavním líčení svědkyně uvedla, že maminka v současné době bere dál léky, ale její stav je poměrně stabilní, cítí se lépe, ale samozřejmě ona z toho cítí pocit osamění. Smutek ze ztráty jejího nejmilovanějšího přetrvává. Nechce ji tím zatěžovat, ale jako dcera to na ní pozná.

Útok na poškozenou viděl svědek O. K.. Ten popsal, že uslyšel od paní P. hrozný hluk. Vzal si pistoli, která byla na skřínce vedle dveří, otevřel dveře a uviděl, že paní P. leží na zemi a na ní sedí kluk. Ještě předtím slyšel, jak paní P. jakoby nemůže křičet, jak jí někdo drží pusou. Kluk byl k němu zády. Zavolal, co se děje, dotyčný se zvedl, otočil se, nic neřekl a šel na něj. Viděl, že v ruce drží nějaké sklo, mohl to být i nůž. Zakřičel na něj, aby stál a namířil na něj pistolí. Dotyčný se nezastavil. Vyskočil na chodbu a začal pistolí bouchat na sousedy. Když se otočil spatřil, že útočník jde za ním. Začal střílet, nejdřív do nohou, pak na něj. Kolikrát vystřelil neví. Před dotyčným couval, sešel do xxx patra. Chtěl proběhnout průchodem do dalšího domu a všiml si, že dotyčný jde schodištěm dolů. Vrátil se hned za paní P.. Byla zakrvácená. Řekla, že to byl vnuk pana Ch. a že chtěl peníze. Chtěla, ať se podívají do sklepa, že ho zabil. Jednání toho člověka bylo chladnokrevné, ne vypjaté.

S výpověďmi obžalovaného K. a svědků N. P. a O. K. koresponduje zjištění učiněné při prohlídce těla obžalovaného dne 15. 11. 2013. Při prohlídce byla zaznamenána ranka na čele kruhového průměru 5 mm, umístěná 2 cm vlevo od střední čáry a 3 cm nad obočím, povrchová ranka vlevo na krku o průměru cca 3 mm, povrchová ranka kulového tvaru o průměru cca 5 mm na hřbetu pravé ruky. Se skutkem rovněž souvisí řezná rána na dlani u kloubu palce levé ruky délky 1 cm, která vznikla od střepe.

Městský soud v Praze vycházel dále ze znaleckých posudků zpracovaných na poranění, která utrpěli poškození J. Ch. a N. P.. Podle znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství a toxikologie utrpěl poškozený J. Ch. bodná, bodnořezná a řezná poranění. Nejzávažnějším poraněním byla bodná rána v oblasti hrudníku s bodným kanálem v délce 10-12 cm pronikajícím přes chrupavku 3. žebra do hrudní dutiny a procházející osrdečníkem, zadní stěnou srdečnice a končící v měkkých tkáních zadního mezihrudí. Toto poranění bylo smrtícím uškozením na zdraví samo o sobě a smrti se nedalo zabránit žádnou pomocí. Druhá bodná rána byla zjištěna v hrudníku a její bodný kanál délky 1,9 cm končí ve svalovině hrudní stěny. Toto poranění je možno ze soudně lékařského hlediska posoudit jako ublížení na zdraví. Další bodná rána se nachází na přechodu přední a vnitřní plochy levé paže s bodným kanálem probíhajícím vzhůru přes jamku pažní a v místě 2. mezižebří až ke stěně

hrudní. Toto poranění je možno ze soudně lékařského hlediska toto poranění posoudit jako ublížení na zdraví. Čtvrtou bodnou ránou byla rána do levého boku pronikající do podkoží. Pátou ranou je bodnořezná rána pravého boku s bodným kanálem délky 15-20 cm procházejícím 12. mezižebřím do pravé dutiny hrudní a pravé brániční klenby a dále do pravého laloku jater a pravé ledviny, přičemž u této bodné rány obžalovaný pravděpodobně nejméně dvakrát povytáhl čepel nože, pootočil ji a poté ji opakovaně zabodl v celkové délce bodného kanálu. Toto poranění je ze soudně lékařského hlediska nutno posoudit jako těžkou újmu na zdraví.

Kromě toho byla z úrazových změn zjištěna povrchní řezná rána na pravém ušním boltci lemovaná krevním výronem, která nepronikla hlouběji do ušního boltce délky 6 mm. Tato rána vznikla tahem a tlakem ostrého předmětu po kůži ušního lalůčku, a to malou intenzitou, např. účinkem nože. Rovněž byla zjištěna přerušovaná plošná nepravidelná oděrka na čele vlevo, s krevním výronem 3,5x2,5 cm, která vznikla účinkem tupého násilí působícího relativně malou intenzitou na místo vzniku poranění, např. pádem. Znalec konstatoval, že k přesné časové posloupnosti vzniku jednotlivých úrazových změn, se z pouhého pitevního nálezu nelze vyjádřit. Jiné úrazové změny zjištěny nebyly.

V souvislosti s výše uvedenými bodnými ranami bylo dále zjištěno zakrvácení dutiny osrdečníku, kde bylo zastíženo cca 400 g převážně kypře sražené krve, tzv. srdeční tamponáda, zakrvácení pravé dutiny hrudní 200g tekuté tmavě fialové krve, zakrvácení dutiny břišní 400 g dílem tekuté a dílem sražené krve, pokrvácivá chudokrevnost orgánů a otok mozku.

Bezprostřední příčinou smrti J. Ch. bylo selhání srdce při srdeční tamponádě, která nastala v důsledku bodné rány (průbodu) hrudní srdečnice. Po vzniku poranění hrudní srdečnice došlo velmi rychle, v průběhu vteřin, k poruše vědomí, prakticky bez možnosti aktivního jednání, včetně cíleného pohybu poškozeného. Vzhledem k charakteru smrtícího poranění, nastala smrt J. Ch. velmi krátce, řádově vteřiny až desítky vteřin po vzniku poranění hrudní srdečnice.

Ostatní 4 bodné rány a rána řezná, mohly vést u J. Ch. k výrazné bolestivosti a zejména k psychickému strádání v průběhu předmětného napadení.

Pitvou J. Ch. nebyly zjištěny žádné chorobné změny, které by se mohly podílet na mechanismu a příčině jeho smrti. Chemicko toxikologickým vyšetřením krve odebrané při pitvě nebyl zjištěn žádný alkohol, chemicko toxikologickým vyšetřením moči a orgánů nebyly zjištěny žádné toxikologicky významné látky.

Z pitevního nálezu a vyšetřených okolností vyplývá, že J. Ch. utrpěl celkem 5 bodných ran a jednu povrchní ránu řeznou na ušním boltci, kterým předcházela účinek slzného spreje. U bodné, resp. bodnořezné rány č. 4 došlo navíc k manipulaci s bodným, resp. bodnořezným nástrojem v průběhu vzniku poranění. Z uvedeného nutno z lékařského i lidského hlediska uzavřít, že u zemřelého nastaly řádově desítky vteřin až minuty před smrtí velmi trýznivé obavy o svůj život, a to bez ohledu na smrtící poranění hrudní srdečnice, které vedlo následně k rychlé poruše vědomí a smrti. Tyto závěry potvrdil znalec MUDr. Beran i v hlavním líčení.

Zjištěné rány na těle vzniklé opakovaným použitím nože proti tělu poškozeného J. Ch. odpovídají tomu, jak obžalovaný K. popsal vzájemné postavení jeho a jeho dědy v době útoku. Lze se důvodně domnívat, že v průběhu úrazového děje došlo nejspíše k rotaci těla J.

závažnosti hraniční případ. Rána pronikající všemi vrstvami břišní stěny do břišní dutiny je bez včasného zahájení léčby obecně spojena s vysokým rizikem ohrožení na životě, a to zejména případnou velkou krevní ztrátou s rozvojem šoku a/nebo rozvojem zánětu pobřišnice, jakožto velmi závažné komplikace při vniknutí infekce do břišní dutiny. U N. P. se tyto závažné komplikace nerozvinuly, na čemž ale měla nepochybně zásadní podíl včasná a adekvátní odborná léčba (viz také následující bod posudku). Následné hojení poranění po jeho odborném ošetření bylo nekomplikované. Ze soudně-lékařského hlediska by s odvoláním na výše uvedené skutečnosti a s přihlédnutím k omezení v obvyklém způsobu života (spočívajícímu zejména v bolestivosti zranění, nutnosti hospitalizace a operace a následného tělesného šetření pod dobu déle, než týden a méně, než šest týdnů) bylo možné posoudit reálně nastalou poruchu zdraví vlivem bodné rány dolní části levé poloviny hrudníku, pronikající do břišní dutiny, ještě jako středně závažnou, srovnatelnou s ublížením na zdraví. Ostatní rány byly povrchní a hojily se rovněž nekomplikovaně a - stejně jako podkožní krevní výron na břicho nad pupkem - představovaly nezávažnou poruchu zdraví zcela přechodného rázu, s omezením v obvyklém způsobu života zejména bolestivostí a v případě ran i nutností jejich chirurgického ošetření vyčištěním a sešitím. Ze soudně lékařského hlediska lze tato poranění posoudit jako drobné uškození na těle, nedosahující závažnosti ublížení na zdraví.

U N. P. vlivem utrpěných poranění reálně nenastal stav přímého ohrožení na životě, při němž by bylo nutné pro selhávající životní funkce neprodleně zahájit resuscitaci. Poškozená byla při převzetí do péče záchranné služby plně při vědomí, spontánně dýchající s přiměřenou dechovou frekvencí a dostatečným nasycením krve kyslíkem, měla pravidelnou srdeční akci a lehce zvýšený systolický a přiměřený diastolický tlak krve, krevní ztráta před prvotním ošetřením byla lékařem odhadnuta na 100 ml. Jak bylo uvedeno už v předchozím bodě posudku, k ohrožení na životě by s velkou pravděpodobností mohla vést bodná rána dolní části levé poloviny hrudníku v čáře pažní, pronikající do dutiny břišní, byť při ní nedošlo k poranění důležitých nitrobřišních orgánů. V případě, že by toto poranění nebylo včas a adekvátně léčeno, bylo by v posuzovaném případě nutné očekávat zejména vniknutí infekce zvenčí do břišní dutiny a následný rozvoj povšechného zánětu pobřišnice, který by bez včasné léčby poškozenou se značně velkou pravděpodobností usmrtil. Ostatní poranění by bez léčby sama o sobě, ani při svém souběžném výskytu k ohrožení na životě velmi pravděpodobně nevedla.

N. P. byla po předmětné události převezena záchrannou službou do Ústřední vojenské nemocnice, kde byla hospitalizována na chirurgické klinice od 11. 11. 2012 do 18. 11. 2012. Po přijetí do nemocnice byla provedena klinická a zobrazovací vyšetření s ozřejmením charakteru a rozsahu zranění. Ještě v den příjmu byla provedena břišní operace, která vyloučila poranění nitrobřišních orgánů. S doporučením fyzického šetření po dobu alespoň jednoho měsíce byla poškozená propuštěna do domácího léčení dne 18. 11. 2012 v dobrém tělesném stavu, s příznivě se hojícími zraněními, avšak s přetrvávajícími obtížemi psychického charakteru, pro které jí byly předepsány příslušné léky. Podle dokumentace od praktického lékaře byly při vyšetření dne 24. 11. 2012 rány již zhojené, vyjmutí stehů bylo naplánováno na 28. 11. 2012. Znalec MUDr. Petr Tomášek stvrdil tento svůj posudek v hlavním líčení a neuvedl k němu nic nového.

Charakter a trvání psychických obtíží poškozené N. P., rozvinuvších se v souvislosti s předmětnou událostí, hodnotil znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie. Poškozená v době předcházející vyšetřované události netrpěla žádnou forenzně významnou duševní poruchou. V důsledku vyšetřované události se u ní rozvinula posttraumatická stresová porucha, která z forenzně psychiatrického hlediska reprezentuje

těžkou újmu na zdraví. Jedná se o poruchu zdraví dlouhodobého charakteru s případnou přeměnou v přetrvávající změnu osobnosti, projevující se trvající depresivitou, anhedonií, nespavostí, insuficienčními pocity, narušením vztahu k okolnímu světu s tendencí k sociální izolaci, ochuzením zájmů, traumatickými reminiscencemi, vyhýbáním se situacím, která připomínají trauma. Dále je patrná úzkostnost, pocity ohrožení, zásadní narušení jejího předchozího životního běhu. V souvislosti se vzniklou posttraumatickou stresovou poruchou si poškozená vybavuje méně detailů z vyšetřované události.

J. P., matka obžalovaného, v přípravném řízení uvedla, že po rozvodu manželství zůstal M. u svého otce E. K. a ona měla v péči druhého syna J. S M. začaly problémy kolem 14 až 15 let. Kamarádil se s dětmi z lepších rodin, snažil se jim vyrovnat, začal brát doma peníze. Peníze vzal i svému dědovi, který ho vzal na brigádu. Bývalý manžel to snad za něj vrátil. Před dvěma lety jí M. vybral účet na kterém měla 400.000,- Kč. Nahlásila to na policii, M. účet byl zablokovaný a jí bylo vráceno 300.000,- Kč, částku 100.000,- Kč stačil M. utratit. Pak odcizil jejímu příteli peníze, které našetřil na koupi auta. Letos jim ještě vykradl garáž. S dědou měl M. dobrý vztah. Dědovi to nedalo, občas se s M. sešel a snad mu půjčil peníze. Varovala ho, ať již M. nevěří. Ve čtvrtek před úmrtím je otec navštívil s přítelkyní N., v pátek jí po dvacáté hodině volal, že k nim má M. přijít a že mu půjčí peníze. Ona mu říkala, ať už mu žádné peníze nedává. Otec byl nervózní, že se kvůli tomu pohádali s N.

M. si zřejmě myslel, že děda má hodně peněz, protože po smrti manželky prodal jejich dům.

V hlavním líčení svědkyně potvrdila, že vztah dědy a M. byl dobrý, nechápe, proč to M. udělal. Otec byl dobrosrdečný, ještě jí v pátek před smrtí volal, že tam má přijít M., že chce půjčit zase peníze, ona mu říkala, ať mu žádné peníze nepůjčuje, že má dvě zdravý ruce, ať jde někam dělat, ale otec jí odpověděl, že mu radši ty peníze dá, že kdyby se něco M. stalo, tak že by si to potom vyčítal. Hovořil o částce snad 3000.- Kč. Když M. dědovi před asi třemi lety zpronevěřil z karty asi 30.000.- Kč, přesně neví, Taťka odmítl trestní oznámení podávat a snad se pak domluvil potom jejím bývalým manželem a ten mu ty peníze splácel. Ona sama přišla kvůli M. o zaměstnání, když jí neprodloužili smlouvu, protože bere prášky. Chodí k psychologovi, bála se v bytě, byt prodala a z výtěžku zaplatila úvěr a M. dluhy – kolem 20.000,- Kč. Bojí se doma, aby u nich někdo nezazvonil, nebo ji nevyhledali jeho kumpáni. Má strach, protože neví, v čem všem M. byl zapletený. Otec prodal dům v Xxx, z toho vyplatil jí a sestru a zbylo mu něco přes milion korun.

Poté, co obž. M. K. na výpověď své matky reagoval prohlášením, že je mu to líto, co se stalo, svědkyně se ohradila, aby nic takového neříkal, protože táta si to nezasloužil, pomáhal mu, to co udělal, to se nedá vzít zpět a nikdy mu to neodpustí, ještě jí píše z vazby. „Vždyť to je jako kdybys zabil slepici a ne člověka“.

Z. Ch. uvedla, že se o skutku dověděla 13. 11. 2012 od sestry J. P.. Nevěřila k tomu, volala ještě otcí. Telefon nikdo nezvedal. Synovce M. viděla na své svatbě v červnu 2003 a poté u rodičů v Xxx na Vánoce 2006. Nechtěla se s ním stýkat, aby je neokradl. Okradl dědu s babičkou, dědečka nevlastního bratra J.. Snad i otce, kterému exekutoři zabavili byt. Krádeže v rodině nejprve nehlásili, až když M. odcizil peníze své mamince z jejího účtu.

Svědék **E. K.** v přípravném řízení vypověděl, že po rozvodu manželství dostal M. dostal do péče. M. skončil docházku v oboru automechanik. Nedokončil obor elektro. Nenastoupil jako kuchař číšník do xxx. Nevyučil se. Pak chtěl žít sám, osamostatnit se. Chodil na brigády,

pak zjistil, že mu chybí škola. Začal si půjčovat velké částky. On je za něj splácel. Kvůli M. dluhům zrušil stavební i penzijní spoření, vzal si půjčky, prodal byt. Ještě 3 roky musí vydržet. Od té doby M. bydlel po kamarádech. Pana Ch. měl svědek velmi rád. Několikrát mu pomohl a vypomohl i M.. Jeho družku neznal. Synovi volal 11. 11. 2012 okolo poledne, přál mu k svátku a řekl mu, ať se drží. M. mluvil normálně. Pak asi ve 21,30 hodin volala T. N., brečela a říkala, ať M. zavolá. M. křičel, brečel, řekl, že se pohádal s dědou, popral se s ním a děda že je mrtvý. Nevěřil tomu. Ráno M. zavolal ze služebního telefonu a M. říkal, že dědovi ublížil. Že chce skočit do dálnice.

J. K. přednesl, že s bratrem M. není ve styku už asi tři roky. Ví, že kradl peníze a to i svému dědovi. Odcizil mu platební kartu a vybral z ní peníze. Děda to neřešil přes policii. Bratrovi půjčil asi 20.000,- Kč, ale nevrátil mu to. Za co peníze utrácel, netuší. Když zemřela babička, prodával se dům, a majetek se rozdělil mezi mamku, její sestru a děda si rovněž nechávat nějaký obnos. Mohlo to být okolo milionu až milionu a půl.

Městský soud v Praze vyslechl některé z kamarádů a známých obžalovaného K., popřípadě přečetl jejich výpovědi z přípravného řízení.

R. B.. uvedl, že M. K. zná z fotbalu. Velké kontakty spolu neměli. Co se stalo, slyšel asi od H. V. nejméně týden poté, co se to stalo. S K. komunikoval naposledy rok a půl až 2 roky zpátky.

Ch. D. vypověděl, že M. u nich rok bydlel. Prodal tátovi byt, všem ale vyprávěl, že zdědil peníze. Vykradl i jeho, sám mu to později přiznal. Naposledy volal ten večer, co to udělal. Bylo asi 22 hodin. Napsala mu T. N., aby M. zavolal, že se něco stalo. M. řekl, že se popral s dědou a že ho zabil. Také že ho někdo střelil plynovou pistolí, že nechce do vězení, že spáchá sebevraždu. Druhý den byl nedostupný. Pak si na internetu přečetl, co se stalo. Do té doby tomu nevěřil. Myslí, že M. v xxx dost lidí nenávidělo. Určitě nikdy nepracoval. Potom, co ho vykradl, M. koupil T. N. nějaké oblečení. Jemu M. řekl, že dědu pobodal, že se pohádali, že mu děda dal facku. O druhé osobě se nezmínil. Řekl, že chce skočit pod auto. Ví od K., že M. bydlel v Praze u nějakého chlapa, jméno neví.

V hlavním líčení uvedl, že obžalovanému nevěřil, když tvrdil, co provedl, protože mu přišel celkem takový klidný, že to znělo nedůvěryhodně.

M. K. přednesl, že od M. kupoval boty, on neměl peníze, tak je prodával. Pak měl problém s bydlením. Nemohl bydlet u táty, protože tátova přítelkyně ho prý nemá ráda. Dohodli se, že když nebude děda doma, může M. bydlet u nich. Pak bydlel u jeho kamaráda B. M. pak řekl, že 18. 8. bude mít hotový byt. Posléze zjistil, že to, co mu říká, není pravda. M. pak zůstal na ulici. Měl špatnou pověst, nikdo ho nechtěl u sebe nechat. M. prodával nějaké věci, pak ale zjistil, že byly Ch. D.. M. to sám přiznal.

Že byl M. v Praze na ulici, se dověděl až dodatečně. Jemu říkal, že má jít k dědovi pracovat a že by ho vzal s sebou. Děda má firmu.

M. měl ze začátku peníze, obíral lidi na směnky. Tátovi zastavil byt. Pak mu peníze došly a začal prodávat věci.

V. měl vědět, co se stane. Od V. měl nůž a pepřový sprej, s kterými to nakonec udělal. M. řekl, že na dědu vyskočil, nastříkal mu pepřový sprej do obličeje, pak dědu párkrát bodl nožem, odtáhl ho někam a utíral tu krev. Neví, jestli se tam ta paní nějak naskytla nebo šel za

ní, řekl mu, že jí nic neudělal, ona byla v šoku a někam spadla na něco. To bylo v ten okamžik, jak on čistil tu krev. Také říkal, že toho lituje.

V hlavním líčení svědek konstatoval, že M. občas od tatínka dostával peníze, ví, že v pizzerii rozvážel občerstvení nebo něco takového. Také rozprodával své věci, ale i věci, které ukradl například u kamaráda D..

Ví, že s otcem měl M. dobrý vztah. Také mu řekl, že má dobrý vztah i s dědou, že by k němu měl jít dělat, ale nic bližšího k tomu nerozváděl.

Pokud uvedl v přípravném řízení, že M. věci pro přepadení měl od J. V., nemá tuto informaci od M. samého, ale od někoho jiného. M. mu říkal, že toho, co se stalo lituje, že to bylo podmíněné hodně tím, v jaké byl situaci, tedy že žil na ulici, bylo to už začátkem nebo v polovině listopadu a začínala být zima, a určitě k tomu nahrálo i to, že vlastně měl svátek a jeho tehdejší přítelkyně v té době měla vlastně narozeniny.

N. S. vypověděla, že ve zprávách viděla, že v Praze našli pobodaného pána. Pak volal kamarád R., že večer byli s D. a volal jim M., že to udělal on, že zrovna zabil dědu. Asi měsíc předtím byl M. u nich a byl v pořádku. Podle těch kamarádů byl zoufalý. M. okradl všechny kamarády Jinak byl vždy hodný.

M. V. přednesl, že M. K. zná asi dva roky. Měl peníze, prý je zdědil. Kupoval si kluky, aby s ním kamarádili. Vymýšlel si. Pak zjistil, že ty peníze ukradl mámě. Když byl u nich, ztratilo se zlato. Naposledy ho viděl v srpnu nebo v září. Nikdy od nikoho neslyšel, že by to M. chtěl udělat. Agresivní nebyl. Říkal, že nikdy pracovat nebude. Děda mu prý pomáhal.

J. V. uvedl, že M. zná asi čtyři roky. Zastavil tatínkovi byt. Měl peníze, prý z dědictví. Kupoval si kamarády. Denně jezdili do Prahy, za každého platil tisíce. Začal si půjčovat, pak vykradl svědkovu babičku v P. Potom M. vyhodili z domu. Zavolal mu v říjnu. Prý je v Praze a nemá kam jít. Párkrát za ním zajel. Jednou ho náhodně potkal Na Příkopěch. Bylo vidět, že je na ulici. Smrděl, byl neoholený, neupravený. V listopadu dostal zprávu od D., že má M. zavolat. Bylo tak 23,30 hodin. Zavolal mu, M. říkal, že ho má rád, že děkuje i jeho rodině. Jakoby se loučil. Řekl, že udělal blbost. Ráno se podíval na Internet a tam viděl články o vraždě. Zavolal D., že by to měli nahlásit na Policii. D. řekl, že už to udělal. Za hodinu volal D., že M. skočil pod auto. M. v minulosti říkal, že od dědečka dostává peníze. M. po něm chtěl pepřový sprej a nůž na sebeobranu, dal mu peníze na sprej, ale nůž mu nedal. O tom, co se chystá udělat, mu neřekl. M. byl klidný, nekouřil, ani nepil.

T. N. vypověděla, že M. jel do Prahy, aby mohl bydlet u dědy. Ten mu měl dát peníze. Komunikovali přes mobil a přes Facebook. Říkal, že nepracuje, nikde nebydlí, je na ulici. Naposledy ho viděla v srpnu. Zpočátku M. věřila, pak už ne. Naposledy s ním mluvila ten den, kdy se to stalo, pak druhý den v 6,30 hodin ráno. Ptala se, jestli je to pravda, že někoho zabil. On řekl, že se s dědou pohádali, děda mu dal facku a on ho udeřil. Nějaký soused ho postřelil vzduchovkou a on utekl. Řekl, že děda není mezi námi, neřekl přímo, že ho zabil, ani jak. Večer říkal, že chce skočit pod auto. Chtěl, ať zavolá tátovi a Ch., aby s nimi naposledy mluvil. Řekl, ať se podívá večer na zprávy, že to je pravda.

V hlavním líčení uvedla, že jí obžalovaný K. řekl, že jede ke svému dědovi, aby mu dal nějaké peníze nebo aby u něj mohl bydlet. Chtěl u něj pracovat. Když se setkali v Praze řekl jí, že stále čeká na dědu a přespává na ulici. To bylo někdy týden po odjezdu M. do Prahy.

Děda měl snad být na dovolené. Na ulici pak M. měl být od srpna do listopadu. S obžalovaným mluvila ten den, kdy se to stalo, někdy kolem osmé hodiny, kdy říkal, že jde k dědovi zeptat se, jestli u něj může bydlet a tak, a měla mu asi někdy v osm nebo nějak tak zavolat, jak to dopadlo. Když mu zavolala, byl takový vystrašený, mluvil divně a řekl jí, že tady děda s námi není. Řekl, že je teď v poli a brečel. Druhý den se ho ptala, jestli to opravdu udělal, a on jí potvrdil, že ano. Bližšího nic neuváděl, jen že nějak dědu uhodil a on nějak spadnul. Peníze na obživu mu měl dávat taťka. Taky říkal, že mu dává finanční prostředky i děda a že mu prý dá i auto. K dědovi si měl tehdy jít pro peníze a chtěl se zeptat, zda ho děda nechá u sebe bydlet. M. jí psal, že chce za ní přijet na její narozeniny, společně je oslavit a že jí chce koupit nějaký dárek. Jaký dárek, v jaké hodnotě, to neříkal. Ona reagovala, že by byla ráda, ale že dárek od něj nepotřebuje a ani nechce.

V přípravném řízení byli vyslechnuti sousedé poškozených Ch. a P. a jejich výpovědi soud se souhlasem stran přečetl.

A. Ch. se vracela domů krátce po dvacáté hodině, něco zvláštního cítila při vstupu do domu, dráždilo ji to ke kašli. Máma řekla, že slyšela nějakou ránu ze shora, asi půl hodiny předtím, než přišla.

K. M. někdy kolem 19,45 hodin zespoda slyšela nějakou hádku, spíše řev.

D. Š. bydlí v xxx. patře, poškození bydlí přímo pod jejím bytem. Asi ve 20,20 hod. slyšela velké rány a tříštění skla, křik té paní a pak hlas jejího podnájemníka, že paní potřebuje ošetřit krvácení a že zavolá policii.

V. V. slyšela pár ran, ale nevěnovala jim pozornost.

J. V. uvedla, že bydlí v xxx. patře, na stejné stoupačce, jako je byt, kde se to stalo. Okolo 20. hodiny byl pes velice neklidný. Mezi 20,00 a 20,30 hodin slyšela hroznou ránu, jako když spadne kus nábytku. Až to zadunělo. Pak slyšela přidušený ženský křik. Bylo to, jako když někoho škrtnete. V paneláku se to rozléhá, nikdo neví, odkud to jde.

M. V. vypověděla, že bydlí v xxx. patře. Asi 14 dní až 3 týdny předtím v domě viděla asi 3 – 4 krát nějakého mladíka. Vždy stál pod schodištěm v xxx patře. Někdy telefonoval. Do obličeje mu neviděla. Byl zády. Mladý, střední postavy, kolem 170 cm.

Městský soud v Praze přečetl rovněž výpovědi svědků T. K. a M. K., jehož občanský průkaz měl obžalovaný ve svém držení.

T. K. uvedl, že M. K. potkal na vlakovém nádraží dne xxx. Čekal na dědu nebo až mu někdo pošle peníze. Pozval ho na drink a kávu. Ptal se, jestli je rovněž gay a on mu řekl, že ano. Strávili spolu 3 dny. Přihlásil ho do stejného pokoje a zaplatil za něj. Třetí den mu M. odnesl počítač a už ho neviděl. Pak se znovu sešli v erotických kabinkách, věnoval mu svou starší Nokii. Měli spolu asi dvakrát bližší fyzický kontakt. Když ho viděl naposledy byl špinavý, nemytý, dehydratovaný, hladový. Začal mít pocit, že mu to vyhovuje. Neměl zájem o práci, kterou mu chtěl zajistit. Za dědou dost jezdil. Mluvil o něm hezky. Prý mu v minulosti dost pomohl. Děda má přítelkyni a jezdí spolu na chatu a on se musí strefit do doby, kdy děda přijede z chaty. Dědu nikdy nezastihl.

M. K. konstatoval, že v půlce října 2012 jel z tréninku, peněženku měl v kapse bundy. Myslel si, že mu vypadla v autobuse. Nahlásil ztrátu občanského průkazu. V peněžence byla bankovka 200,- Kč a dvě stravenky po 80,- Kč.

Ekonomický posudek z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika byl vypracován k uloženým datům v mobilním telefonu Nokia E52 s paměťovou kartou Micro SC 1GB poškozeného J. Ch. a Nokia 2220 obž. M. K.. Na č.l. 454-456 je výřez zpráv mezi obž. K. a poškozeným J. Ch., který má vypovídací hodnotu k projednávané věci. V lednu a únoru 2012 proběhla mezi jmenovanými komunikace, jejímž obsahem jsou prosby obž. K. o poskytnutí finanční výpomoci 25.000,- Kč na byt, oblečení a dárek přítelkyni. Poškozený odmítl s tím, že žije již jen z důchodu a není již schopen řešit obžalovaného problémy. V srpnu žádal obž. K. o půjčku 3.000,- Kč na jídlo a na vlak s tím, že žije na ulici, chce se dát do pořádku a normálně žít. Dne 9. 11. 2012 se obž. K. chce zastavit, nejde mu prý o peníze. Hodně věcí si nyní uvědomil. Poškozený odpovídá, že je mu 70 let, nepodniká, žije pouze z důchodu, peníze pro něj nemá. Srdce nemá v pořádku a nesmí se rozrušovat. To, že zničil celou rodinu, nelze odpustit a zapomenout. Obžalovaný přes toto odmítnutí píše, že se marně u poškozeného stavoval, chtěl se umýt a oholit. Má něco s nohama, potřebuje do nemocnice. Poškozený odmítl, aby k nim obž. K. chodil, obž. K. reaguje žádostí o půjčku 1.500,- Kč, aby se mohl upravit a mohl jít mezi lidi a na brigádu. Přijede za 15 minut, počká před vchodem. Následující den, 10. 11. 2012 obž. K. v 10:51:24 hod. píše, že se zastaví naposledy na 20. hodinu a donese mu vrátit 1.750,- Kč a také 4.000,- Kč, které by poškozený poslal jeho matce na účet. Uvádí, že odjíždí na půl roku do Německa a bude tam pracovat. Dne 11. 11. 2012 píše obž. K. v 16:38:57 hod. že se staví do osmé hodiny, neboť předchozího dne to nestihl, vrátí poškozenému půjčené peníze a dá mu pro svou matku 4.000,- Kč.

Z důkazů listinných třeba připomenout odborné vyjádření trasologie, daktyloskopie, chemie a mechaniky, ve spojení se stopami získanými při ohledání místa činu. Odborným vyjádřením trasologickým bylo potvrzeno, že fragmenty vzoru podešve zajištěné ve stopách č. 1, 2 a 4 jsou skupinově příslušné a rozměrově shodné s fragmenty vzoru podešve obuvi „Lacoste“, která patří obžalovanému K.. Další fragmenty vzoru podešve zajištěné ve stopách č. 20, 21, 3 a 4/3 jsou vzájemně skupinově příslušné vzorem a vykazují shodné rozměrové charakteristiky. Velikost stop v podélné ose 280 mm odpovídá obuvi velikosti č. 7. Odborné vyjádření chemické nezjistilo přítomnost lakrimátů na předložené mikině a triku a dále specifikovalo účinné látky v předloženém spreji. V případě mechanoskopického odborného vyjádření lze konstatovat, že nepřineslo pozitivní zjištění pro individuální identifikaci nástroje použitého k napadení poškozených.

Městský soud v Praze přečetl přepis záznamu volání z čísla 722 476 075 na pracoviště HZS dne 11. 11. 2012 v 21,14 hodin (linka 112 Praha), přepis záznamu hovoru dne 11. 11. 2012 z čísla 722 476 075 (přepojeno z linky 112 Praha) na IOS Kolín, přepis záznamu volání na linku 112 dne 11. 11. 2012 ve 20,34 hodin (volající O. K.) a přepis oznámení O. K. na linku 155 dne 11. 11. 2012 ve 20,35 hodin, a rovněž provedl tento důkaz hlasitým přehráním těchto záznamů z CD.

Protokol o ohledání místa činu popisuje mimo jiné nalezení pepřového spreje a nože v bytě č. xxx, užívaném poškozenými J. Ch. a N. P.. Městský soud v Praze provedl v hlavním líčení důkaz těmito předměty a obžalovaný K. je výslovně označil jako předměty, které při napadení poškozených použil.

Městský soud v Praze hodnotil provedené důkazy samostatně i v jejich vzájemných souvislostech a vzhledem k doznání obžalovaného M. K., k výpovědím poškozené N. P. a svědka K.a, které jsou v souladu se zjištěními znalců o příčinách úmrtí poškozeného J. Ch. a poranění N. P. a s přihlédnutím k ostatním výše uvedeným důkazům neměl jinou možnost než konstatovat, že se obž. M. K. dopustil jednání, které mu obžaloba kladla za vinu.

Obž. M. K. popsál, že obhlížel ve dnech činu přecházejících dům a byt poškozených a s touto výpovědí koresponduje výpověď svědkyně M. V., která v době dvou či tří týdnů činu předcházejících v domě viděla asi 3 – 4 krát nějakého mladíka, který vždy stál pod schodištěm v xxx patře. Podala sice pouze obecný popis dotyčného, který však v tomto smyslu obžalovanému odpovídá.

O tom, že se na čin delší dobu připravoval, vypověděl jak obž. M. K. sám, tak o tom svědčí i seznam věcí, které si za získané peníze hodlal pořídit. Seznam obsahuje především značkové oblečení a obuv, značkové hodinky. Obsahuje i poznámku o kontu N. P. a dotvrzuje tak závěr, že obž. K. měl v úmyslu zavraždit svého dědečka, ale také poškozenou N. P.. Seznam byl podle obžalovaného vytvářen v průběhu několika dnů. Z obhlídek místa činu, doznáných samotným obžalovaným a stvrzených svědkyní V., měl obž. K. přehled o tom, jaký životní rytmus mají poškození a jak se tedy doma vyskytují. Obž. K. také věděl, že jde o byt rozdělený, kde je v podnájmu pan K. s manželkou a musel tedy počítat s tím, že se doma někdo z nich může nacházet. Ani toto vědomí mu nezabránilo, aby do bytu poškozených J. Ch. a N. P. vešel. Jestliže poškozená N. P. hovořila o noži, jímž byla zpočátku bodnuta, o střepích ze zrcadla, jimiž byla bodána následně, koresponduje její výpověď s doznáním obžalovaného K., ale též je podporována výpověďmi D. Š. aj. V., které slyšely v inkriminované době velkou ránu, D. Š. též tříštění skla, křik poškozené a následně i volání O. K., že poškozená krvácí a potřebuje ošetření. Nůž, stejně jako pepřový sprej, byly v bytě poškozených nalezeny.

I když u vraždy poškozeného J. Ch. kromě obž. K. nikdo další nebyl, má kromě doznání obž. K. nalézací soud k dispozici zejména výpověď poškozené N. P., která neumožňuje jiný závěr, než že to byl obž. K., kdo se činu dopustil. Svědkyně z doručených SMS zpráv věděla o tom, že se obž. K. chystá je navštívit, slyšela jeho hovor s poškozeným Ch. a viděla, že pan Ch. sjíždí výtahem za vnukem. Obž. K. neměl k dispozici klíč od jejich bytu, přesto se do něj dostal, s použitím klíčů odcizených zavražděnému panu Ch.. Přítomnost obž. K. na místě činu potvrzuje odborné vyjádření trasologie, podle kterého fragmenty vzoru podešve zajištěné ve stopách č. 1, 2 a 4 jsou skupinově příslušné a rozměrově shodné s fragmenty vzoru podešve obuvi „Lacoste“, která patří obžalovanému K.. Další fragmenty vzoru podešve zajištěné ve stopách č. 20, 21, 3 a 4/3 jsou vzájemně skupinově příslušné vzorem a vykazují shodné rozměrové charakteristiky. Velikost stop v podélné ose 280 mm odpovídá obuvi velikosti č. 7, kterou má obž. K.. Ten se také k činu doznal v hovorech, které vedl se svými přáteli. Znalecký posudek, který se zabýval komunikací mezi poškozeným J. Ch. a obž. M. K., potvrdil existenci SMS zpráv, jejichž obsahem bylo naléhání obž. K. na dědečka, aby mu poskytl nějaké peníze, a naposledy snaha setkat se s poškozeným, údajně proto, aby mu vrátil jednak půjčené peníze, jednak aby předal peníze matce obžalovaného. Použití pepřového spreje proti poškozenému J. Ch., doznané obžalovaným K., stvrzuje i svědkyně A. Ch., která krátce po dvacáté hodině při vstupu do domu cítila něco zvláštního, co ji dráždilo ke kašli.

Majetkový motiv jednání doznává sám obž. M. K., který výslovně na dotaz svého obhájce uvedl, že kdyby věděl, že v bytě se nachází jen nějakých deset, dvacet tisíc korun,

činu by se nedopustil, a vyplývá i ze soupisu věci, jejichž pořízení z peněz získaných v bytě poškozených J. Ch. a N. P. obž. M. K. plánoval.

Závažnost a četnost ran, které utrpěl poškozený J. Ch., podrobně popsali znalci z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, MUDr. Ivan Procházka a MUDr. Michal Beran. Ze znaleckého posudku a dále z výpovědi znalce MUDr. M. Berana v hlavním líčení vyplynulo, že poškozený J. Ch. utrpěl poranění bodná, bodnořezná a řezná poranění, přičemž nejzávažnějším poraněním byla bodná rána v oblasti hrudníku s bodným kanálem v délce 10-12 cm pronikajícím přes chrupavku 3. žebra do hrudní dutiny a procházející osrdečnickem, zadní stěnou srdečnice a končící v měkkých tkáních zadního mezihrudí, která představuje smrtící uškození na zdraví samo o sobě a žádná, ani bezprostřední lékařská pomoc nemohla zabránit smrti poškozeného. Pokud znalec MUDr. Michal Beran prezentoval závěr, že z lékařského i lidského hlediska u zemřelého nastaly řádově desítky vteřin až minuty před smrtí velmi trýznivé obavy o vlastní život, a to bez ohledu na smrtící poranění hrudní srdečnice, které vedlo následně k rychlé poruše vědomí a smrti, pak Městský soud v Praze neshledal nic, co by tento závěr znalce vyvracelo, a plně se s ním ztotožnil.

Shodné konstatování platí o závěrech znalce MUDr. Petra Tomáška ve vztahu k poraněním poškozené N. P., kde znalec také jednoznačně uvedl, že popis vzniku poranění, jak jej podala poškozená, koresponduje s tím, jaká poranění byla u ní zjištěna objektivně, zatímco popis vzniku těchto poranění, podaný obžalovaným K., zjištěním učiněným lékaři neodpovídá. K ohrožení na životě poškozené by s velkou pravděpodobností mohla vést bodná rána dolní části levé poloviny hrudníku v čáře pažní, pronikající do dutiny břišní, byť při ní nedošlo k poranění důležitých nitrobřišních orgánů. V případě, že by toto poranění nebylo včas a adekvátně léčeno, bylo by v posuzovaném případě nutné očekávat zejména vniknutí infekce zvenčí do břišní dutiny a následný rozvoj povšechného zánětu pobřišnice, který by bez včasné léčby poškozenou se značně velkou pravděpodobností usmrtil.

V hlavním líčení pošk. N. P. soudu předložila fotografie horní poloviny těla, výmluvně dokumentující její poranění a tyto fotografie podle závěru nalézacího soudu podtrhují závěry znalce MUDr. Petra Tomáška o rozsahu a závažnosti uvedených poranění.

Nelze rovněž přehlédnout psychické problémy, které následně u poškozené nastaly a zhoršily kvalitu jejího života a které popisuje poškozená sama, dále její dcera paní K. a rovněž znalecký posudek psychiatrický a psychologický. Ten konstatuje rozvinutí posttraumatické stresové poruchy, která z forenzně psychiatrického hlediska reprezentuje těžkou újmu na zdraví. Jde o poruchu zdraví dlouhodobého charakteru s případnou přeměnou v přetrvávající změnu osobnosti, projevující se trvající depresivitou, anhedonií, nespavostí, insuficienčními pocity, narušením vztahu k okolnímu světu s tendencí k sociální izolaci, ochuzením zájmů, traumatickými reminiscencemi, vyhýbáním se situacím, která připomínají trauma. Na poškozené je patrná úzkostnost, pocity ohrožení, zásadní narušení jejího předchozího životního běhu.

Poškozená N. P. věděla o tom, že obž. K. přivolal dolů ke vchodu do domu svého dědečka, pošk. J. Ch.. Obž. K., pokud chtěl získat a užívat peníze, jež se měly dle jeho představ v bytě poškozených nacházet, neměl jinou možnost, než zavraždit i poškozenou N. P.. O to se také pokusil, ale v dokonání mu, po předchozí intenzivní, avšak pomalu ustávající obraně poškozené, zabránil podnájemník O. K..

Obž. M. K. se činu dopustil v úmyslu přímém, když jeho zamýšleným cílem bylo poškozené usmrtit a zmocnit se jejich peněz. Z výpovědi svědků i samotného obžalovaného a též ze znaleckého posudku psychiatrického a psychologického vyplynulo, že nepožívá alkohol ani nebere drogy a toto potvrzuje i lékařská zpráva o provedené zkoušce na alkohol v krvi, kdy krev byla odebrána 12. 11. 2012 v souvislosti s šetřením původně dopravní nehody, posléze sebevražedného pokusu obž. K., k němuž došlo druhý den po spáchání souzeného jednání. Jeho schopnosti rozpoznávací i ovládací v době činu nebyly nijak narušeny.

Pokud jde o O. K., Městský soud v Praze nedospěl k závěru, že by obž. M. K. měl v úmyslu jej střepy rozbitého zrcadla napadnout, čemuž odpovídá i fakt, že ve chvíli, kdy O. K. vstoupil do chodby spojující jejich dům s domem sousedním, obž. K. využil možnosti volného průchodu a utekl po schodišti dolů, aniž by si O. K. dále všiml.

Po provedeném dokazování dospěl soud k závěru, že svým jednáním uvedeným shora ve výroku rozsudku naplnil znaky skutkové podstaty zvláště závažného zločinu vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. a), písm. i), písm. j) trestního zákoníku dílem dokonaný, dílem ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku.

Návrh obhajoby na doplnění dokazování aktualizací znaleckého posudku PhDr. Terezy Soukupové Ph.D. ve vztahu k možnosti resocializace obžalovaného K. a MUDr. Gabriely Leblové ve vztahu k posttraumatické stresové poruše u poškozené N. P. soud jako nadbytečný zamítl. Pokud znalkyně MUDr. Gabriela Leblková popsala posttraumatickou stresovou poruchu jako vážné onemocnění s možnou tendencí ke chronifikaci ve smyslu k negativních trvalých změn osobnosti postiženého, která z psychiatrického hlediska představuje vážnou duševní poruchu - těžkou újmu na zdraví, jde o popis skutečností zjištěných znaleckým zkoumáním k danému datu, a další zkoumání nemůže říci, že by k této poruše nedošlo. Dopady na psychiku poškozené, jež jsou v souladu s tím, co uvedla znalkyně, odpovídají i následně podanému popisu psychických obtíží, jak je přednesla poškozená při svém výslechu a také, jak je popsala při svém výslechu dcera poškozené paní P.. Tyto obtíže přitom podle výpovědi poškozené i její dcery přetrvávají. Pokud jde o otázku resocializace, kritéria, která nastínila znalkyně PhDr. Tereza Soukupová, Ph.D., tedy dissociální porucha osobnosti, absence stabilních sociálních vztahů, sociálně materiálního zázemí, jsou těžko napravitelná. Dissociální porucha osobnosti je trvalá charakteristika osobnostní struktury. Stabilní sociální vztahy nebo sociální a materiální zázemí, nejsou u obž. K. do jeho 22 let vytvořené, obž. K., který dosud nepracoval a pracovat nechce, by se musel začít živit vlastní prací a vytvářet si sociální zázemí, k čemuž ovšem fakt, kde a z jakého důvodu se nachází, nedává příležitost. Znalkyně přednesla v hlavním líčení jasný závěr, vycházející zejména z osobnostní struktury obžalovaného K., vyjadřující skepsi k možnosti resocializace, a nelze s odstupem jednoho měsíce dobře očekávat, že by mohla dojít k závěru jinému. Znalkyně přitom hodnotila i vystupování obž. K. v jednacím síni, kde se potvrdilo, že jeho stav je setrvalý, sice o činu hovořil, ale vyhýbavost, kterou zaznamenala při psychologickém vyšetření, viděla i nyní, stejně jako tendenci jevit se v příznivém společenském světle, neochotu přejímat zodpovědnost za své jednání, resp. svalování viny na někoho jiného.

Při úvaze o druhu a výši trestu vycházel soud ze všech okolností případu, z osoby pachatele, společenské škodlivosti jeho jednání a z možností jeho nápravy a ve smyslu ustanovení § 38 trestního zákoníku, s přihlédnutím k polehčujícím okolnostem dle § 41 a přitěžujícím okolnostem dle § 42 trestního zákoníku, pak konstatoval:

Obžalovaný M. K. se dopustil po předchozím déletrvajícím uvážení vraždy na dvou osobách, přičemž u první osoby, u svého dědečka J. Ch. čin spáchaný trýznivým způsobem dokonal, u druhé osoby, N. P., přítelkyně zavražděného, s nímž žila ve společné domácnosti, čin nedokonal v důsledku jednak aktivní obrany poškozené, jednak zákroku podnájemníka O. K.. Nebýt tohoto zákroku, obž. K. by odpor poškozené N. P. překonal a i ji by usmrtil. Úmyslem obž. M. K. bylo získat pro sebe majetkový prospěch ve výši oscilující podle jeho představ mezi jedním milionem a milionem a půl korun, k čemž však nakonec v důsledku zákroku O. K. nedošlo. Čin byl plánován několik dní dopředu a pošk. J. Ch. byl vylákán na setkání s obž. M. K. tím, že obž. K., slibující zásadní obrat ve svém životě, anancoval vrácení vypůjčených peněz a navíc předání větší sumy peněz pro svou matku J. P., dceru poškozeného pana Ch.. Jak vyplývá z popisu skutku podaného obžalovaným a také ze stop zjištěných na místě činu a ze znaleckého posudku soudně lékařského, poškozený J. Ch. neměl nejmenší šanci se napadení bránit, natož ubránit. Ihned po vystoupení z výtahu byl oslepen slzným plynem a napaden pěti bodnutími nožem, v jednom případě s povytažením a opět zaražením nože v jiném úhlu do rány, přičemž utrpěl ještě další řeznou ránu na ušním bolteci. Podle znalce šlo o trýznivé útrapy, jimž byl poškozený J. Ch. vystaven, než skončil. Ani poškozená N. P. by se nakonec útoku obž. K. neubránila a od smrti ji zachránilo jen to, že se na místě činu objevil soused a znemožnil tak obžalovanému, aby druhou vraždu dokonal. Vražda patří k nejzávažnějším trestným činům, jaké trestní zákoník vůbec zná. Lidský život je jedinečný a neopakovatelný, smrt je věc nevratná. Obžalovaný se přitom rozhodl po pečlivé úvaze usmrtil dvě osoby, aby získal majetkový prospěch. Napadl přitom svého dědečka, který se mu snažil pomáhat a kterého již v minulosti okradl o nikoli bezvýznamnou sumu peněz. Sám uvedl, že pokud by měl být výtěžek pouhých dvacet tisíc korun, činu by se nedopustil. Aby mohl čin spáchat, vymyslel si legendu, která měla potvrzovat, že se obrací na správnou cestu.

Obž. K. nikdy nepomýšlel na to, že by se mohl živit vlastní prací, nikdy řádně nepracoval, od raného mládí si opatroval peníze krádežemi v rodině, u kamarádů, v rodinách kamarádů. Z jeho vystupování a z popisu jeho chování podle svědků je patrné, že nezná hodnotu peněz, nezná cenu práce a není ochoten peníze získávat prací. Nedokončil žádný učební obor, s výjimkou rozvozu pizzy nikdy nepracoval a pokud mu byla práce nabídnuta, například T. K., odmítnul. Důvod odmítnutí, který před soudem prezentoval, byl nepřesvědčivý a podle názoru nalézacího soudu pravým důvodem bylo, že doopravdy pracovat nechce.

Vyrůstal v neuspořádaném rodinném prostředí, když po rozvodu rodičů žil s otcem, který nebyl schopen syna přimět, aby se něčím vyučil a řádně se živil, který sanoval jeho finanční problémy vzniklé trestnou činností až za hranici sebeobětování, kdy díky synovi přišel dokonce přišel o byt.

Nutno ovšem zdůraznit, že obž. M. K. není žádnou obětí tísnivých sociálních poměrů. Ke krádežím přistoupil jen proto, aby se vyrovnal movitějším kamarádům. Z výtěžků krádeží pak hostil kamarády. Kradl od dětství v rodině, u kamarádů, u známých a z Xxx na nakonec „musel“ vystěhovat, neboť toto město pro něj přestalo být bezpečné.

Obž. M. K. v průběhu hlavního líčení nedával najevo své emoce a pokud přednášel slova omluvy matce J. P. či pošk. N. P., zněla neupřímně. Nijak ani nereagoval na to, když mu matka vyčetla, že dědečka „podřízl jako slepici.“ Pouze jednou v průběhu hlavního líčení dal emoce najevo, a to za situace, kdy byla v jednací síni přítomna T. N., k níž měl citový vztah, a byla čtena výpověď T. K., v níž svědek uvádí, že měl s obžalovaným opakovaně pohlavní styk.

Městský soud v Praze neshledal žádné polehčující okolnosti, snad s výjimkou doznání obžalovaného, k němuž ovšem došlo za situace, kdy pro otázku, kdo čin spáchal a jakým způsobem, bylo dostatek důkazů jiných.

Byť má obž. M. K. stále v rejstříku trestů záznam o trestu dle trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 14. 6. 2012, sp. zn. 9T 63/2012, jímž mu byl uložen podle § 209 odst. 1, 3 trestního zákoníku trest odnětí svobody v délce 12 měsíců, podmíněně odložený na zkušební dobu v délce 36 měsíců, Městský soud v Praze neukládal trest jako souhrnný. Obvodní soud pro Prahu 1 sice v této věci dosud nerozhodl, avšak Městský soud v Praze dospěl k závěru, že trest uložený výše uvedeným trestním příkazem, podléhá rozhodnutí prezidenta republiky ze dne 1. 1. 2013 o amnestii, když se na něj vztahuje čl. IV odst. 1 písm. b) tohoto rozhodnutí, a podle odst. 3 téhož článku se na něj hledí, jako by odsouzen nebyl.

Listinné a ostatní provedené důkazy svědčí o tom, že nebýt tohoto trestního řízení, jeho trestní rejstřík by se zřejmě rozrostl o další záznamy.

Po zvážení všech okolností uvedených výše dospěl Městský soud v Praze k závěru, že je namístež ukládat trest výjimečný, neboť závažnost činu obžalovaného M. K. je velmi vysoká a současně i možnost jeho nápravy je obzvláště ztížena. K závažnosti činu již Městský soud v Praze výše rozvedl trýznivý způsob jeho provedení, předchozí promyšlení a přípravu, přičemž první obětí byl vlastní dědeček, který měl v úmyslu obžalovanému, i přes předchozí negativní zkušenosti, opět pomoci. Druhou obětí byla osoba, která nikdy obžalovanému neublížila a jedinou její chybou bylo, že stála obž. K. v cestě za penězi. K obzvláště ztížené možnosti nápravy obžalovaného již nalézací soud zmínil závěry znalkyně z oboru psychologie, s nimiž se nalézací soud ztotožnil a sám pozoroval citovou oploštělost obž. K., který ani ve vypjatých situacích v jednací síni nedával najevo emoce, s jedinou již výše zmíněnou výjimkou, kdy se ohradil proti tvrzení, jehož ho mohlo snížit v očích přítelkyně. Jako adekvátní všem zákonným kritériím uložil Městský soud v Praze podle § 140 odst. 3 trestního zákoníku výjimečný trest odnětí svobody v délce 26 let, pro jehož výkon jej zařadil do věznice se zvýšenou ostrahou. Nutno zdůraznit, že uložení trestu odnětí svobody ve výměře 26 let zohledňuje fakt, že obž. K. nijak nezapíral a navíc spolupracoval při objasnění této trestní věci. Pokud by této součinnosti nebylo, nalézací soud by ukládal trest odnětí svobody ještě přísnější. Chybou při přenosu dat z připravené šablony se však stalo, že při citaci použitého ustanovení § 54 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku nebyl odmazán text „odst. 3 písm. a), písm. b)“, byť samozřejmě nalézací soud neukládal výjimečný trest odnětí svobody na doživotí, neboť podmínky pro jeho uložení neshledal.

Kromě trestu na svobodě byl uložen též trest propadnutí věci - pepřového spreje žluté barvy a kuchyňského nože s černou stříenkou délky 12,5 cm, ostřím délky 16,2 cm a šířky 3 cm, neboť se jednalo o prostředky použité při spáchání trestného činu.

K trestnímu řízení se s požadavky na náhradu škody a nemajetkové újmy přihlásila poškozená N. P., družka zavražděného J. Ch., žijící s ním ve společné domácnosti, již nalézací soud jako náhradu nemajetkové újmy přiznal požadovanou částku 240.000,- Kč a dále částku 126.960,- Kč bolestného, tedy celkem 366.960,- Kč, dále J. P., které byla jakožto dceři zavražděného přiznána náhrada nemajetkové újmy ve výši 240.000,- Kč, a nakonec Oborová zdravotní pojišťovna zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví, jíž byla přiznána náhrada škody ve výši 45.466,-Kč.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **lze do osmi dnů** od doručení jeho opisu **podat odvolání** k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného.

Odvolání mohou **podat státní zástupce** pro nesprávnost jakéhokoliv výroku, **obžalovaný** pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, **zúčastněná osoba** pro nesprávnost výroku o zabránění věci a **poškozený** pro nesprávnost výroku o náhradě škody, a to též proto, že příslušný výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Odvolání **musí být** v dané lhůtě **odůvodněno** tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce musí uvést, zda odvolání podává, byť i zčásti, **ve prospěch či v neprospěch** obžalovaného.

Odvolání **má** odkladný účinek.

V řízení proti uprchlému může odsouzený **do osmi dnů** od doručení rozsudku podat **návrh na jeho zrušení**. V znovu provedeném řízení nemůže dojít ke změně v neprospěch obviněného.

Poškozený, kterému byl přiznán nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích má možnost požádat o **vyrozumění** o konání veřejného zasedání **o podmíněném propuštění** z výkonu trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává Městskému soudu v Praze.

V Praze dne 6. 9. 2013

JUDr. Petr Novák
předseda senátu